

صحبت های حضرت شیخ محمد محمت عادل ال حقانی

فراموش کرده

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته،
 أعوذ بالله من الشیطان الرجیم. بسم الله الرحمن الرحیم.
 الصلاة والسلام على رسولنا محمد سيد الأولین والأخرین،
 مدد یا رسول الله، مدد یا ساداتی أصحاب رسول الله، مدد یا مشایخنا،
 شیخ عبدالله الفائز الداغستانی، شیخ محمد ناظم الحقانی، دستور.
 طریقتنا الصحبة والخیر فی الجمعة.

این دنیا یک جای برای راحتی نیست، محل استراحت هم نیست. دنیا محل آزمایش است، محل مشکلات. هر چه ناراحتی می دهد در این دنیا وجود دارد. فرد می تواند آنقدر غنی یا آنقدر بلند که می خواهد بشد.

دنیا جای ابدی ماها نیست. جای ما ابدی آخرت است. دنیا برای آزمایش است. این حکمت الله است که مردم عمل کنند مثل که آنها خواهد ماند و زندگی کنند برای همیشه، و آنها را فراموش کردن. "انسان" (کلمه ای را برای بشر) می آید از "النسیان" فراموشی، بنابراین معنای اساسی انسانی فراموش است. اگر انسان ها فراموش نمی کردن، آنها همراه نمی خواهند، آنها منفجر می شدن و ناپدید می شدن.

به همین دلیل است که الله عز و جل فراموشی را می دهد به عنوان سود به مردم به طوری که رنج و عذاب از گذشته را فراموش کنند. همراه با آن، مردم فراموش می کنند که آنها در حال رفتن برای مردن هستند. سپس هنگامی که دنیا در سردرگمی است مثل در حال حاضر، در آن زمان آنها وجود الله را به یاد می آورند (الله خاطرات می آورد)، آخرت را به یاد می آورند و آنها می گویند "الله".

هنگامی که آنها راحت هستند، مردم فکر به آخرت نمی کنند، و مرگ بیشتر از زمان ها. اکثر مردم وقت به یاد نمی آراند. آنها جیغ می کشن "الله" زمانی که یک فاجعه مثل جنگ، مصیبت، یا زلزله اتفاق می افتاد. به معنی که نفس مردم نیاز به کمی فشار دارد برای که آن بگویند "الله". همین طور نیاز به گفتن "الله" بدون آن هستیم، به طوری که برکت همیشگی بر سر ما بشد و ما انشاءالله در ایمنی نگهداری می شویم. همانطور که گفتیم، الله عز و جل "سر را بیرون می آورد" برای این که او را فراموش نکنیم.

که الله (جل جلاله) این کشور، عثمانی را امن نگه دارد. این [زمین] عثمانی است. به همین دلیل است که همه شیاطین و کافران در حال حمله به آن هستند. آنها در حال حمله به همه مسلمانان هستند، اما در اینجا بیشتر است. این مکان تنها سر بر است. آنها دارن سعی می کنند آن را هم خراب کنند، اما قادر به آن نیستند. به خواست الله آنها به پایان برسند.

صحبت های حضرت شیخ محمد محمت عادل ال حقانی

و من الله التوفيق.
الفاتحه

حضرت شیخ محمد محمت عادل
۱۰ جمادی الأولى ۱۴۳۷، درگاه اکبابا، فجر